

Welke invloed dit heeft gehad op de aardkorst kan nooit onderzocht worden. Ook kan niet worden nagespeurd de invloed van het ontstaan van de atmosfeer op den tweeden dag en de hydrosfeer op den derden dag. Toch moet het effect hiervan geweldig zijn geweest. Bovenal mag niet vergeten worden, dat, evenals Adam en Eva niet als kinderen, maar als volwassen personen geschapen werden, zoo ook de aarde aan het eind van den zesden dag, niet in een primitieven, maar in een voltooiden toestand verkeerde. En dan verder is het duidelijk, dat zoodra de vloek werd uitgesproken over de aarde, die vloek veroorzaakte, dat de aarde beefde zoowel in haar binnenste als aan de oppervlakte. Ik meen, dat het niet te gewaagd is de hypothese uit te spreken, dat na den val groote crisissen op aarde zijn uitgebroken, crisissen, die men wel catastrophen kan noemen. Tegen deze hypothese kan niet worden aangevoerd, dat de Schrift over dit alles niets zegt, want daar is zooveel wat de Schrift niet zegt, omdat zij geen bronnenboek voor geologie of wereldgeschiedenis is, en niet de bedoeling heeft aan onze nieuwsgierigheid te voldoen."

Tot zoover Hepp. Wij maken er nog een paar kantteekeningen bij. Hij meent, dat zon, maan en sterren op den vierden dag geformeerd zijn uit materie, die daartoe den eersten dag aan de aardkorst was onttrokken. Men staat er versteld van, dat zooiets in het jaar 1930 geschreven kon worden. Meer dan 2000 jaren geleden meende men, dat de aarde verreweg de grootste van alle hemelbollen was en dat de sterren beschouwd moesten worden als lichtende spijkers aan het firmament. Deze meening schijnt Hepp nog te huldigen. Hij ziet in de sterren splinters van de aardkorst. De aardkorst is een fractie van de aarde. Wij hebben straks in den breedte het astronomisch wereldbeeld geschetst. De zon alleen is 1.300.000 maal zoo groot als de aarde. Ons Melkwegstelsel bevat 300 milliard sterren. De massa van deze sterren is zeker $10^{18} \times$ die der aarde. En dan te zeggen, dat deze sterren alle uit de aardkorst zijn weggenomen en dat de geologie toch wel moet rekenen met de gevolgen, die dit voor de aardkorst heeft gehad! Wanneer een theoloog over deze dingen schrijft, is eenige cosmographische kennis toch wel gewenscht.

Hepp poneert, dat na den val catastrophen op aarde, en in een andere lezing voegt hij erbij in de sterrenwereld, zijn uitgebroken. Hij noemt dit een hypothese en acht, dat deze voldoende verdedigd is door op te merken, dat de